

Još 1998. godine je tadašnja SRJ ratifikovala Okvirnu konvenciju za zaštitu nacionalnih manjina. Skupština SCG je 2003. godine ratifikovala i Evropsku konvenciju o sprečavanju mučenja i nečovečnih ili ponižavajućih postupaka i kažnjavanja. Evropsku povelju o regionalnim ili manjinskim jezicima Skupština SCG je ratifikovala decembra 2005. Revidiranu Evropsku socijalnu povelju kojom se štite ekonomska i socijalna prava, Konvenciju Saveta Evrope o borbi protiv trgovine ljudima, Konvenciju Saveta Evrope o pranju, traženju, zapleni i oduzimanju prihoda stečenih kriminalom i o finansiranju terorizma. Ratifikovane su i Konvencija o zaštiti dece od seksualnog iskorišćavanja i seksualnog zlostavljanja i Okvirna konvencija Saveta Evrope o vrednosti kulturnog nasleđa za društvo i Evropska konvencija o nezastarevanju krivičnih dela protiv čovečnosti i ratnih zločina.

3. Ispunjavanje obaveza iz članstva u međunarodnim organizacijama i međunarodnim ugovorima.

Članstvo Srbije u Ujedinjenim nacijama i ratifikacija univerzalnih međunarodnih ugovora o ljudskim pravima stvara obaveze u odnosu na organe i tela koja su nadležna za kontrolu i nadzor nad ispunjavanjem obaveza iz članstva i ratifikovanih međunarodnih ugovora o ljudskim pravima. Za izradu izveštaja koji se dostavljaju komitetima UN nadležna je Kancelarija za ljudska i manjinska prava Vlade Srbije.

U januaru 2013. godine Savet za ljudska prava Ujedinjenih nacija razmatrao je drugi Univerzalni periodični pregled Srbije.⁵ Srbija je prihvatila 139 preporuka i odbila pet.

Srbija je imala obavezu da podnese izveštaj Komitetu za prava deteta u martu 2013. godine kada je trebala da dostavi i izveštaje o primeni dva fakultativna protokola uz Konvenciju o pravima deteta (o učešću dece u oružanim sukobima i o prodaji dece, dečjoj prostituciji i dečjoj pornografiji), međutim to nije učinjeno ni u 2014. godini.

U toku 2014. godine Srbija je predstavila Drugi periodični izveštaj o primeni Međunarodnog pakta o ekonomskim, socijalnim i kulturnim pravima. Komitet za ekonomska, socijalna i kulturna prava je na svojoj 40. sednici 23. maja usvojio zaključna zapažanja. Glavne zamerke u pogledu ispunjavanja obaveza iz ovog međunarodnog ugovora odnose se na odsustvo sistematskog prikupljanja i obrade podataka koji bi mogli da omoguće preciznu procenu ostvarivanja ekonomskih, socijalnih i kulturnih prava, zbog neefikasnosti sudstva kada su u pitanju sporovi iz radnopravnih odnosa i posebno sporova koji se vode protiv privatizovanih preduzeća. Ovaj komitet ukazuje i na diskriminaciju pripadnika nacionalnih i etničkih manjina, osoba sa invaliditetom, izbeglica i interno raseljenih lica i posebno Roma o čemu svedoči nesrazmerno visoka nezaposlenost, ograničen pristup socijalnoj zaštiti, smeštaj u neformalnim naseljima, neadekvatna zdravstvena zaštita i obrazovanje što ukazuje na nedostatke u sprovođenju Strategije za unapređenje položaja Roma za period 2012–2014. godine. Zaključuje takođe da je neznatan broj tražilaca azila u Srbiji dobilo status izbeglice, a izbeglice i interno raseljena lica nemaju adekvatan pristup programima integracije. Komitet je takođe konstatovao da je veoma ograničen kapacitet socijalnih službi u mestima u kojima se nalaze centri za azil, kao i da je nedovoljan kapacitet za prihvatanje tražilaca azila u Srbiji. Kada je reč o zapošljavanju takođe se konstatuje da je niska stopa zaposlenosti žena, visoka stopa nezaposlenosti mladih, nisko-obrazovanih i starijih žena, kao i da je veoma mali broj zaposlenih osoba sa invaliditetom.

Srbija je 2013. godine dostavila drugi periodični izveštaj Komitetu za sprečavanje mučenja koji će biti razmatran na 54. sednici 29. i 30. aprila 2015. godine. Inicijalni izveštaj Komitetu za zaštitu lica od prinudnih nestanaka dostavljen je prošle godine i u septembru ove godine Komitet za prinudne